

Arrest

nr. 244 851 van 26 november 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nicaraguaanse nationaliteit te zijn, op 29 oktober 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 september 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. VAN CUTSEM, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 8 augustus 2018 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 20 november 2018 en op 25 juni 2019.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 20 september 2019 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een staatsburger van Nicaragua, afkomstig uit Nueva Segovia. U groeide op in Totogalpa, departement Madriz, en bent aanhanger van de orde van Franciscus van Assisi. Van 2009 tot en met 2011 was u coördinator van de franciscaanse jeugd. Uw moeder, die katholiek is, is coördinatrice van de kerkelijke gemeenschappen in Totogalpa. Uzelf en familieleden van u waren lid van de Frente Sandinista (FS), de partij van de huidige president Ortega. Vooral uw broer, José Louis, was erg politiek actief. In 2014 begon u te werken als ingenieur bij de organisatie PIGHTAC, die zich inzet voor de rechten van de boeren en de inheemse bevolking. U merkte toen dat u met veel beleidsmaatregelen van het regime niet akkoord ging. Zo wou de regering de boeren en inheemse bevolking onteigenen van hun land om het te ontbossen of toeristisch uit te buiten. U had eveneens een probleem met het nepotisme in Totogalpa en de rest van het land. U trok uw lidmaatschap van de FS in en kwam op voor de boeren en de inheemse bevolking. U liet niet na om tegen de staatsfunctionarissen uit Totogalpa, in het bijzonder [H.S.] die werkzaam is bij Mined, het ministerie van Onderwijs, uw mening te kennen te geven wanneer u hen tegenkwam. Een keer, in 2016, mondde een woordenwisseling tussen u en [M.S.], die volgens u een paramilitair is, uit tot een gevecht. Uw broer, J.L.(...), werd in 2017 in Totogalpa intern verkozen als kandidaat-burgemeester, ofschoon hij zichzelf niet kandidaat had gesteld. Desalniettemin werd de huidige burgemeester, [M.L.], door de partij verkozen als kandidaat-burgemeester. Dit zorgde voor veel protesten bij de aanhangers van de FS die uw broer steunden. Nadien in 2017 scheurde uw broer zich af van de partij. Uw broer gaf een persconferentie waarin hij meedeelde dat hij samen met 500 militanten niet akkoord ging met het verkiezingsproces van de burgemeester. Er werd een petitie opgemaakt, die werd opgestuurd naar de vicepresident. Op dit bericht volgend postte staatsambtenaar [L.M.] op Facebook dat de minderheid die zich afscheurde van de partij dit zou betalen met bloed. U vatte dit op als een bedreiging aan het adres van uw familie. Na de publicatie van de video van uw broer, werd een betoging georganiseerd tegenover zijn huis. Ook [H.S.] en de paramilitair [O.M.] waren daar aanwezig. Op die manier probeerden zij uw familie te intimideren. Uw moeder uitte ook kritiek op het regime. Zij deed dit vanuit haar functie als parochiaal medewerkster van de kerkelijke gemeenschap. Hierbij kreeg zij echter veel tegenstand van de onderburgemeester van Totogalpa, de moeder van paramilitair [O.M.], die naar dezelfde kerkgemeenschap ging. Uiteindelijk veranderde uw moeder van kerkgemeenschap, doch zij bleef haar functie als coördinator van de gemeenschappen vervullen. De burgemeester [M.L.] verklaarde op de radiozender Nido de Aves dat uw familie bestaat uit deserteurs van de partij. [H.S.], die in uw buurt woonde, kwam nadien regelmatig bij u thuis om jullie te intimideren. Hij maande u aan uw activiteiten voor de inheemse bevolking en de boeren stop te zetten. U bleef echter raad geven aan de inheemse bevolking, zij het eerder op vrijwillige basis. In december 2017 vroeg uw zus u om naar België te komen voor haar huwelijk. U stemde toe. Op 30 mei 2018 vertrok u op legale wijze met uw eigen paspoort via Costa Rica en Spanje naar België. Toen u in Costa Rica was, werd u opgebeld door [J.D.], die werkt voor het ministerie van landbouw. Zij beschuldigde u ervan de barricades van de boeren te hebben geholpen, op financiële wijze en door voedsel te voorzien, en dreigde dat u dit duur te koop zou komen te staan, met bloed. Sinds u in België bent, vernam u van uw moeder dat [M.L.] en [H.S.] via de lokale radio nog steeds kwaadspreken over uw moeder en uw broer. U concludeerde dat het niet veilig was voor u in Nicaragua en op 8 augustus 2018 diende u een verzoek om internationale bescherming in. Hier in België nam u deel aan een aantal manifestaties uitgaande van Casa Nicaragua waarin de huidige situatie in Nicaragua aan de kaak gesteld werd. U vernam bovendien van uw familie dat het huis van uw broer [J.L.] nog steeds belegerd wordt door [O.M.]. Hij bevindt zich nog steeds tegenover uw broers huis om te spioneren, waardoor uw broer het veiliger vond om bij uw moeder in te trekken. Ook langs het huis van uw moeder, waar zij en J.L.(...) momenteel verblijven, passeert [O.M.] vaak bij wijze van intimidatie en om te spioneren. U vreest bij een terugkeer naar Nicaragua beschuldigd te worden voor terrorisme omdat u ervan verdacht zou worden de barricades te hebben gefinancierd en u vreest gedood te worden door paramilitairen.

Ter staving van uw identiteit en relaas legt u de volgende documenten neer: uw paspoort, uitgereikt op 22 januari 2018; een kopie van uw lidkaart van FS van het jaar 2014; attesten van de organisaties PIGHTAC en CPICH die zich inzetten voor de inheemse bevolking, opgesteld op 1 november 2018, waaruit blijkt dat u voor deze organisaties gewerkt heeft; een kopie van uw Curriculum Vitae; foto's van uw activiteiten bij de franciscaanse parochiegemeenschap; foto's van uw landbouwactiviteiten; foto's van u en uw voetbalteam; een kopie van de identiteitskaart van uw moeder, uitgereikt op 20 november 2013; een kopie van het diploma van uw moeder, uitgereikt op 14 oktober 2010; een kopie van een attest van de katholieke parochie Santa Maria Magdalena, waarin het engagement van uw moeder in de parochie bevestigd wordt, uitgereikt op 6 november 2018; een kopie van het diploma van uw broer [J.L.]; een kopie van een attest van FS uit 2008 waaruit uw broer [J.L.] zijn engagement voor de partij blijkt; een kopie van de lidkaart van FS van uw broer; een kopie van een werkattest aangaande uw broers

functie bij het ministerie van Arbeid uit 2016; een kopie van een betalingsbewijs van de gemeente Totogalpa aan uw broer [J.L.]; een kopie van een schrijven van uw broer waarin hij zich distantieert van de partij FS; een kopie van een krantenartikel uit de krant La Prensa d.d. 20 augustus 2017 in verband met de afscheuring van uw broer; een afdruk van de e-mail gericht aan vicepresident Rosario Morillo met bijgevoegd een petitie tegen de verkiezing van de burgemeester ten voordele van uw broer; een video van uw broer [J.L.] die een toespraak geeft waarin hij zich kant tegen de FS; een kopie van de identiteitskaart van uw vader, uitgereikt op 30 januari 2012; een kopie van het werkattest van uw vader, uitgereikt op 29 september 1989; een kopie van de sociale zekerheidskaart van uw vader; kopieën van de Belgische identiteitskaarten van uw zussen en schoonbroer die in België wonen; foto's van een bijeenkomst en demonstratie tegenover jullie huis; foto's van uw moeder die jullie huis binnengaat; een kopie van de eigendomsakte van jullie woning d.d. 29 augustus 2013; foto's van de barricades door de boeren; screenshots van de facebookpagina van [J.D.] waaruit blijkt dat zij voor de overheid werkt; screenshots van internetposts over het optreden van de regering tegen de protestanten; screenshots van internetposts aangaande het optreden van de regering tegen de katholieke kerk en tegen activisten; screen shots van internetposts over [H.S.] waaruit blijkt dat hij voor de overheid werkt; screenshots van internetposts die stellen dat [O.M.] een paramilitair is; een internetartikel gepubliceerd op El Pais Ortega aan Costa Rica vraagt een lijst met namen asielzoekers af te leveren d.d. 30 augustus 2018; een collage van internetscreenshots in verband met de algemene situatie in Nicaragua; een verzameling screenshots van facebookposts op uw profiel waarin u de situatie in Nicaragua aankkaart.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratieve dossier, dient vastgesteld te worden dat u geen aanspraak maakt op het vluchtelingenstatuut of het subsidiaire beschermingsstatuut.

U stelt te vrezen bij een terugkeer naar Nicaragua als terrorist beschouwd te worden en vermoord te worden door paramilitairen omdat u beschouwd zou worden als een terrorist (CGVS II p. 16). U kan deze vrees echter niet aannemelijk maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen omtrent uw profiel als leidersfiguur (CGVS I p. 15) ernstig genuanceerd dienen te worden. U stelde dan wel dat u kritiek uitte op het regime en de politieke leiders (CGVS I p. 10), uit uw verklaringen kan geenszins geconcludeerd worden dat u beschouwd werd als een activist tegen het regime. Zo kan, wat betreft uw activiteiten voor de inheemse bevolking, opgemaakt worden uit de attesten en uw verklaringen dat u voornamelijk een adviserende rol uitoefende en leerde hoe ze hun landbouwpraktijken en woningen konden optimaliseren vanuit uw expertise als ingenieur (document 7 in uw administratieve dossier; CGVS I p. 20-21). U kan niet aannemelijk maken dat u in het publieke debat optrad als voorvechter van de boerenrechten. U hielp de boeren veeleer op individuele wijze en benaderde hen rechtstreeks in hun huizen (CGVS I p. 20). U sprak zelf nooit in de openbare daarvoor voorziene ruimtes, de cabildos, de massa aan, zoals uw broer dat wel deed, doch was daar louter als toeschouwer aanwezig (CGVS I p. 10). Uw connecties met boerenprotestanten vloeien bovendien voornamelijk voort uit andere sociale contacten die geenszins politiek geladen zijn, zoals de voetbalclub (CGVS II p. 9-10) of de franciscaanse jeugd (CGVS I p. 22). U kent geen van de echte leiders van de Boerenbeweging persoonlijk, en kan slechts één naam geven van een leidersfiguur die bij u in de buurt woont, maar die u niet rechtstreeks kent (CGVS II p. 13). Wanneer u kritiek uitte tegen de staatsfunctionarissen over de situatie van de boeren of over het nepotisme, deed u dat voornamelijk wanneer u hen toevallig tegenkwam, op straat of in een of andere openbare ruimte, doch nooit op een georganiseerde, structurele manier (CGVS I p. 10). Ook uw steun aan de barricades die opgesteld werden op de straten uit protest, blijkt eerder van toevallige aard te zijn. Zo nam u zelf nooit deel aan de barricades en was u louter aanwezig omdat uw eigen route geblokkeerd werd (CGVS II p. 9-10). U kwam zelf nooit in fysiek contact met de personen van de wegversperring (CGVS II p. 10). Bovendien was uw steun aan de barricades van louter mentale en passieve aard: u

deed niets meer dan, wanneer uw eigen weg versperd werd, het na te laten om uit te stappen en de barricade te bekritisieren (CGVS II p. 10). Bovenstaande bedenkingen nopen ertoe te concluderen dat uw activisme tegen het regime in Nicaragua zeer beperkt was. Hieraan kan worden toegevoegd dat u ook hier in België geen blijk geeft van een doorgedreven activisme. U heeft dan wel deelgenomen aan activiteiten van het Casa Nicaragua (CGVS I p. 13), wat u overigens ook staft met foto's die op Facebook gepubliceerd werden (document 4d en 5 in uw administratieve dossier), blijkens uw verklaringen waren deze activiteiten eenmalig, heeft u hier louter aan deelgenomen omdat uw zus een oproep had gezien via Facebook, en bent u sindsdien zelfs niet meer op de hoogte van mogelijke activiteiten georganiseerd door Casa Nicaragua (CGVS II p. 2). In verband met uw posts op Facebook waarin u kritiek uit op het beleid en welke u toevoegde aan uw dossier (document 24 in uw administratieve dossier) dient voorts opgemerkt te worden dat deze posts enkel te zien zijn voor wie met u bevriend is op Facebook en niet op uw openbare profiel. U heeft bijgevolg zelf volledig in de hand wie toegang heeft tot deze publicaties. Bovenstaande argumentering noopt ertoe te besluiten dat aan u hooguit een politiek geïnspireerd vrijwilligersengagement kan worden toegeschreven, doch geenszins een doorgedreven activistische leidersrol. In dit licht is het dan ook weinig aannemelijk dat u in het vizier van de staatsfunctionarissen zou kunnen komen te staan en als terrorist beschouwd zou kunnen worden.

Daar u uw profiel als leidinggevend figuur en vooraanstaand criticaster van het Nicaraguaanse regime niet kan onderschrijven, overtuigt het evenmin dat u plotsklaps een telefoonoproep krijgt van Jessica Diaz, die u voordien slechts beschouwde als een gewone kennis (CGVS I p. 24), met een beschuldiging de barricades met wapens en financiële middelen te hebben gesteund, gepaard gaand met een levensbedreiging. Dat u nadien uw GSM in het toilet heeft laten vallen en aldus niet meer kon bewijzen dat u effectief net na uw vertrek door Jessica was opgebeld (CGVS I p. 13), doet des te meer de wenkbrauwen fronsen. De door u neergelegde screenshot van de Facebookpagina van Jessica Diaz (document 2 in uw administratieve dossier) voegt hier overigens geen relevante informatie aan toe, daar hieruit enkel kan afgeleid worden dat er een bepaalde [J.D.] op Facebook aangeeft tewerkgesteld te zijn bij het ministerie van Landbouw, zonder meer. Daargelaten de vraag of de overige door u aangehaalde persoonlijke bedreigingen aannemelijk zijn, dient opgemerkt te worden dat deze beperkt waren tot indirecte intimidaties, zoals de opmerkingen die [M.L.] maakte wanneer u hem voorbijkwam (CGVS II p. 14) en de bezoeken van [H.S.] in jullie huis (CGVS II p. 15), of kaderden in eenmalige hoog oplaaierende discussies, zoals uw aanvaringen met [M.S.] (CGVS II p. 15). Deze aanvaringen waren nooit van die aard dat zij u ertoe aangezet hebben het land te ontvluchten, daar u louter op uitnodiging van uw zus naar België bent gekomen om haar huwelijk bij te wonen (CGVS I p. 11), wat overigens al gepland was in december 2017, dus voor uw laatste aanvaringen met [H.S.] in april 2018 (CGVS II p. 15). Hieraan kan worden toegevoegd dat u op het moment van uw vertrek uit Nicaragua niet de intentie had niet meer terug te keren (CGVS I p. 11-12). Deze door u aangehaalde incidenten volstaan dan ook niet om te besluten tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde.

Los van uw eigen, niet overtuigende aantijgingen dient vastgesteld te worden dat uw vrees voornamelijk gebaseerd is op de activiteiten van uw moeder en uw broer, die op een meer actieve manier kritiek uitten op het regime van Ortega (CGVS II p. 16). Uw verklaring meer gevisieerd te worden omdat uw broer te veel gesteund is door de bevolking (CGVS I p. 26) of omdat u geen gezin heeft (CGVS II p. 16), kan, in het licht van bovenstaande argumentering betreffende uw geringe persoonlijke gevisieerdheid, niet worden weerhouden. Daarenboven dient het profiel van uw moeder als opposant van het regime gerelativeerd te worden. U stelde dat zij een leider is bij de katholieke kerk (CGVS I p. 10) en binnen de katholieke kerkgemeenschap in Totogalpa een coördinerende rol op zich neemt, zoals ook blijkt uit het door u neergelegde attest (document 14 in uw administratieve dossier). Luidens uw verklaringen uitte zij echter zelden rechtstreeks kritiek op het regime, maar bestaat haar kritiek er louter uit dat zij achter de katholieke kerk staat, en is het regime tegen de katholieke kerk (CGVS I p. 11). U voegde hieraan toe dat zij eigenlijk niet echt kritiek uit, maar dat het regime haar steun aan het katholicisme wel beschouwt als kritiek (CGVS I p. 11). Echter, tot op heden continueert uw moeder haar activiteiten (CGVS II p. 16). Ofschoon zij tegenstand krijgt van de viceburgemeester, gaat dit niet verder dan woordelijke beschimpingen en wordt uw moeder hierdoor niet verhinderd om haar functie als overkoepelend coördinatrice van de kerkgemeenschappen verder te zetten, zij het vanuit een andere kerkgemeenschap (CGVS II p. 12). Ook dient onderstreept te worden dat de viceburgemeester zelf deel uitmaakt van de katholieke kerkgemeenschap van Totogalpa (CGVS II p. 12). Er is dan ook geen sprake van een algemene vervolging van alle leden van de katholieke kerk in Nicaragua, blijkens de mogelijkheid voor leden van de katholieke kerk om viceburgemeester te worden. U legde ter staving van de problemen van de overheid met de katholieke kerk een screenshot van een Facebookpost van de krant La Prensa neer, dat stelt dat er aanvallen zijn op de katholieke kerk (document 8e in uw

administratieve dossier). Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal, die werd toegevoegd aan uw administratieve dossier, blijkt echter dat deze aanvallen in de eerste plaats gericht zijn op priesters en bisschoppen die zich bovendien openlijk uiten tegen het regime of de opposanten steunen, wat, zoals hierboven uiteengezet is, niet geldt voor uw moeder. Er kan dan ook niet aangenomen worden dat zij als uitgesproken opposant beschouwd wordt.

Het profiel van uw broer als voormalig actief FS-lid en zijn afscheuring van de partij wordt gestaafd door verschillende door u neergelegde documenten en aldus niet in twijfel getrokken (document 13 en 19 in uw administratieve dossier). De intimidaties van [H.S.] en anderen tegenover de woning van uw broer, die u staaft met een video en verschillende foto's (document 10 en 11 in uw administratieve dossier) zijn dan ook in de eerste plaats aan hem gericht, naar aanleiding van zijn afscheuring van de partij. Ofschoon uw broer zich hierdoor genoodzaakt zag te verhuizen naar de woning van uw moeder (CGVS II p. 3), blijkt hij verder geenszins gehinderd te worden in zijn dagelijkse activiteiten. Zo blijft hij zijn werkzaamheden als advocaat en in de landbouw tot op heden gewoon verderzetten (CGVS II p. 16). Daarenboven gaan zowel uw broer als uw moeder nog op regelmatige basis het huis waar [O.M.] zich tegenover gepositioneerd heeft bezoeken om te controleren of alles in orde is. Daarbij maakten zij nooit incidenten mee (CGVS II p. 6). Uw broer noch uw moeder kreeg voorsnog niet te maken met persoonlijke bedreigingen (CGVS II p. 16). Gesteld dat het door u neergelegde facebookbericht van [L.M.] waarin hij verklaart dat de afvalligen van de FS het met bloed zouden bekopen (document 10 e in uw administratieve dossier) effectief aan het adres van uw broer gericht was, dan nog dient opgemerkt te worden dat zijn afscheuring reeds dateert van 2017 en hij tot nader order geen veiligheidsincidenten meemaakte, waardoor niet zonder meer kan aangenomen worden dat [L.M.] zijn bedreigingen op sociale media ook effectief zou omzetten in de praktijk. Gelet op het profiel van uw broer als uitgesproken opposant van het regime, en in het bijzonder gezien de afscheuring van de partij die uw broer teweeggebracht, en daarbij aansluitend gelet op het feit dat hij noch uw moeder klaarblijkelijk actueel een vrees ervaart of gehinderd wordt bij dagdagelijkse activiteiten, kan in uw persoonlijke hoofde geenszins besloten worden tot een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bepaald onder de Conventie van Genève.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Nicaragua van december 2018, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/country_of_origin_report_nicaragua_20181220.pdf) blijkt dat Nicaragua zich in een diepe socio-politieke crisis bevindt. Er worden op grote schaal mensenrechtenschendingen gepleegd door de overheid. Het geweld in Nicaragua is wijdverspreid en wordt gepleegd door de politiediensten en paramilitaire groeperingen. Repressie, het gewelddadig neerslaan van protesten en verwijderen van wegblokkades evenals arbitraire arrestaties zijn veelvoorkomende fenomenen in Nicaragua. Hierbij worden burgers met een welbepaald profiel gevisieerd. Dit type geweld is in wezen doelgericht van aard, en heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet doch houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bovendien kadert dit geweld niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Hoewel de situatie in Nicaragua zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in Nicaragua sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Nicaragua een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De overige door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande argumentering kunnen weerleggen. Uw paspoort bevestigt louter uw identiteit en nationaliteit. Uw lidkaart van FS staaft uw voormalig lidmaatschap. De foto's van u op de landbouwgronden in Nicaragua staven uw

werkzaamheden aldaar en de foto's van bij de franciscaanse gemeenschap en het voetbalteam onderschrijven uw engagement. De identiteitskaart van uw moeder en uw vader staven hun identiteit en afkomst. Het diploma van uw moeder staft haar opleidingsniveau en de werkattesten van uw vader bevestigen zijn werkervaring. De identiteitskaarten van u zussen en uw schoonbroer hier in België onderschrijven hun identiteit en verblijfstitel in België. De eigendomsakte van het huis van uw moeder bevestigt dat zij eigenaar is van een huis in de buurt van de plaats waar [O.M.] en anderen zich verzameld hebben om uw broer te beschimpen. Geen van voorgaande feiten wordt echter in twijfel getrokken. Uw Curriculum Vitae bevat een door u zelf opgesteld overzicht van uw werkervaring, wat geen relevante bijdrage vorm voor de beoordeling van uw verzoek.

Voorts legde u allerlei screenshots neer van berichten die vaak ongedateerd zijn en bovendien slechts koppen of inleidingen van artikels bevatten. Deze artikelen betreffen informatie over de paramilitaire operaties in uw buurt en de vervolging van de Nicaraguaanse autoriteiten van mensenrechtenactivisten (CGVS I p. 13). Er dient te worden opgemerkt dat u uw profiel als leidinggevend figuur en vooraanstaand criticaster van het Nicaraguaanse regime niet aannemelijk heeft gemaakt. De artikelen zijn bovendien algemeen van aard en hebben geen betrekking op u persoonlijk (CGVS II p. 7). In verband met het artikel waar in Ortega Costa Rica opdraagt om een lijst af te leveren met de namen van personen die asiel hebben aangevraagd, dient onderlijnd te worden dat, gelet op het vertrouwelijke karakter van een verzoek op internationale bescherming, de Costa Ricaanse autoriteiten aangeven geen dergelijke lijst te zullen opstellen. Ook uw eigen verzoek om internationale bescherming ingediend bij de Belgische autoriteiten geniet dezelfde vertrouwelijkheid. De foto's en artikelen betreffende de barricades waarvan u beweert valselijk beschuldigd te zijn, bewijzen enkel dat deze barricades effectief plaatsgevonden hebben, doch kunnen op geen enkele manier een link met u persoonlijk aantonen. Het is immers aan u om in concreto en in uw specifieke geval aan te tonen dat er, in het licht van deze informatie en van de aangebrachte feiten, wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat, quod non in casu. Ook de verschillende screenshots die u neerlegt van de facebookpagina's van [H.S.] en [O.M.], [L.M.] en [M.S.] hebben geen toegevoegde waarde voor de beoordeling van uw verzoek. Uit hun facebookpagina's valt immers niets meer af te leiden dan hun bestaan en hun overheidsfunctie of associatie met de paramilitairen

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de motiveringsplicht en meer bepaald van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, alsmede van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker voert tevens een beoordelingsfout aan.

Na een korte samenvatting van de bestreden beslissing betoogt verzoeker als volgt:

“1. Er dient eerst te worden onderlijnd dat het niet betwist is dat de situatie in Nicaragua steeds heel kritiek is.

Het CGVS herkent dat mensenrechtenschendingen gepleegd worden op grote schaal door de overheid; dat het geweld wijdverspreid is en gepleegd wordt door de politiediensten en paramilitairen groeperingen; dat repressie, het gewelddadig neerslaan van protesten en verwijderen van wegblokkades evenals arbitraire arrestaties veelvoorkomende fenomenen zijn in Nicaragua.

Zelfs er een inderdaad geen sprake kan zijn van toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de vreemdelingenwet op de heersende situatie in Nicaragua toch dient er afgeleid te worden van de beschrijving van de situatie dat de aanvragen tot internationale bescherming van Nicaraguaanse burgers op een heel voorzichtige manier behandeld dienen te worden nu iedere persoon die kritiek uit of verdacht is de regering niet te steunen risico's blijkt te lopen vervolgd te worden.

In het COI Focus de dato december 2018 wordt inderdaad gesteld dat:

“The repression of the protests in Nicaragua arising from the widespread discontent of the population with the Ortega Murillo administration has grown to such an extent that the government has begun persecuting even none opposing its policies.

UN experts have expressed their concern stating that “the critical voices against the Government, including peasant leaders, health professionals, students, independent journalists, representatives of the Catholic church and members of the Civic Alliance, continue to face intimidation, threats and deprivation of liberty, including collective arrests and mistreatment. Health professionals that helped the injured have been facing reprisals and fired from their jobs with no proper explanation, thereby triggering a damaging domino effect in relation to access to medical care. It has also been reported that the financing of some academic institutions has been suspended as a form of retaliation against the protests”.

In turn, the UNHCR has observed that the people leaving Nicaragua in order to seek asylum are students and youth who were, or are perceived to have been, involved in public demonstrations; persons who have supported the demonstrations by providing financial means or other type of support: civil servants who participated in public demonstrations against the government or who were forced to participate in pro-government demonstrations; former police and military officers; farmers and their relatives who were seen or perceived to oppose the official party, government decisions and/ or policies; journalists; doctors and other health care professionals; human rights defenders; witnesses of human rights violations and leaders of the Catholic Church³³. (...) “(...)

Daaruit blijkt dat, enerzijds, iedereen die het regime bekritiseerd vervolgd is en, anderzijds, dat mensen omwille van hun profiel een risico lopen beschouwd te worden als opposant.

Een artikel de dato 12 septembre 2019 gepubliceerd door de UNHCR “Des professionnels nicaraguayens fuient au Costa Rica en quête de sécurité »’ bevestigt dat de repressie niet alleen gericht op de demonstranten, maar ook op iedereen die ervan verdacht werd met hen te helpen of zelfs mee te voelen:

« (...) Pour ces raisons, ces trois professionnels ont fait l’objet de représailles, d’intimidation et de menaces de mort. Tous trois ont fui pour sauver leur vie, demandant l’asile au Costa Rica voisin - qui a reçu plus de 68 000 sur les quelque 82 000 Nicaraguayens ayant fui leur pays depuis le début de la répression en avril 2018.

La répression a visé non seulement les manifestants, mais aussi toute personne soupçonnée de les aider ou même de sympathiser avec eux. (...)

2. Wat het profiel van verzoeker betreft dient te worden onderlijnd dat het niet betwist is door het CGVS dat hij gewerkt heeft voor PICTAC (“Pueblo Indígena Choroteg de Totogalpa en Acción Comunitaria”) en voor CPICH (“Coordinadora Pueblo Indígenas Chorotegas”).

Uit het attest opgesteld door twee vertegenwoordigers van PICTAC blijkt dat zijn werk bijgedragen heeft aan het versterken van territoriaal bestuur van de inheemse regering van Totogalpa (cf. “labor que ayudo para el fortalecimiento de la gobernanga territorial de! Gobierno Indígena de Totogalpa “). Uit het attest de vertegenwoordiger van CPICH blijkt dat verzoeker deelgenomen heeft aan een project die o.a. als doel had bijdragen aan de uitoefening van de rechten van vrouwen en hun persoonlijke en collectieve empowerment (cf. “contribuir al ejercicio de los derechos de las mujeres y su empoderamiento personal y colectivo). Verzoeker heeft dus deelgenomen aan projecten die duidelijk geëngageerd waren en tijdens dewelke hij individuele contacten heeft gehad met boeren en met de inheemse bevolking met de bedoeling hen te adviseren maar ook hen te aanmoedigen hun rechten te verdedigen. Dat blijkt eveneens uit zijn verklaringen:

Dit is van uw werk voor de inheemse dorpen ?

Hierop vindt u het bewijs van mijn werk en samenwerking met de mensen en de boeren. Met al de mensen. Zoals ik al zei, in dit artikel (4a), de regeling vervolgt veel boerenleiders. Het zijn er al vier die ge hebben aangehouden. Ze verdedigen de rechten van de gronden. En dit gebeurde ook waar ik woon. Het gebeurt ook op gronden waar ik woon omwille van de exploitatie van hout en den. wat ge daar doen en de bossen. En ik heb met de boeren gesproken dat dit niet kan, dat ge niet op go een manier het bos kunnen kappen. Ze moeten hun rechten doen gelden en ge moeten praten over hun rechten. Ze willen dat oude gewoonten, technieken van vroeger behouden worden. En dat het bos geconserveerd wordt. En hun fauna en flora bewaard wordt. (p. 14 notities persoonlijk onderhoud I)

(...) Met de inheemse volkeren heb ik mij het meest beziggehouden met de boeren. Ik benaderde vooral de boeren en daarom had ik meer contacten met mensen van het platteland. Met mijn kennis probeerde ik hen te helpen en daarom benaderde ik hen meer om hen te laten openbloeien, om hen elke dag iets meer te laten toevoegen aan de maatschappij. (...). (p. 9 notities persoonlijk onderhoud II)

Daarnaast is het niet betwist door het CGVS dat verzoeker kritieke uitlee tegen de staatsfunctionarissen over de situatie van boeren of over het nepotisme wanneer hij hen toevallig tegenkwam.

Het is ook niet betwist dat hij de mensen aan de barricades gesteund heeft zelfs als er inderdaad geen sprake is van een structurele steun maar meer, zoals verzoeker het zelf beschrijft "emotionele steun", zoals blijkt uit zijn verklaringen:

Heeft u op een andere manier die barricades gesteund? Ja. Want dat is rechtvaardig, dat is voor rechtvaardige ga ken en emotioneel steun je die. -

Op welke manier steunde u emotioneel? Zij kwamen soms langs en ik vertelde hen wat ge konden doen of wat ge verkeerd deden en ik werkte ook samen met hen door de tijd door te brengen van daar te wachten. En hen niet bekijken alsof het slecht was wat ge daar deden. Ik bekritiseerde hen ook niet ik gei niet dat het slecht was wat ge daar deden." (p. 10 notities persoonlijk onderhoud II)

Het is verder ook niet betwist dat boeren een belangrijke rol hebben gespeeld in de protestbeweging. Dat blijkt uit de COI Focus Nicaragua waarin te lezen staat:

"The Peasant Movement has played an active role ever since the protests began, mainly in relation to setting up and guarding roadblocks and barricades in rural areas, which were later pulled down by the police and paramilitary elements with a significant degree of violence resulting in a large number of dead and injured among the civil population. (...)

Leden van de boerenbeweging en inheemse gemeenschappen zijn steeds vervolgd; ook familieleden van de boeren worden bedreigd:

"Members of the peasant movement are still being rounded up today, and the illegal arrest of militants and threats to relatives continue. Indigenous communities have also reported having undergone persecution and violence by paramilitary groups. >> (p.24)

Uit een artikel van de krant La Prensa (Nicaragua) de dato 16 juli 20182 kan afgeleid worden dat boeren actief hebben deelgenomen aan de protesten in Totogalpa (plek waarvan verzoeker afkomstig is):

"en los municipios de (...) Totogalpa (...), go nas del departamento de Madriz, los paramilitares recorren las comunidades rurales asediando a las familias campesinas para que no se unan a las marchas y caravanas que realizan los autoconvocados y jovenes universitarios »

Vertaling via Googletranslate: "In de gemeenten van (...) Totogalpa (...), gebieden van het departement Madriz, reizen paramilitairen door landelijke gemeenschappen die boerenfamilies belegeren, zodat ze zich niet aansluiten bij de marsen en caravans die worden uitgevoerd door de zogenaamde en jonge universiteitsstudenten "

Uit de verklaringen van verzoeker blijkt ook dat mensen uit zijn gemeenschap/stad op de hoogte waren van zijn activiteiten met de boeren:

"(...) Met mijn kennis probeerde ik hen te helpen en daarom benaderde ik hen meer om hen te laten openbloeien, om hen elke dag iets meer te laten toevoegen aan de maatschappij. Dus problemen met andere personen nee, ik heb geen problemen gekend met de boeren maar wel met mensen met de politiek die jou slecht bekeken omdat ie de boeren hielp. " (p. 9 notities persoonlijk onderhoud II)

Omwille van de steun die hij geboden heeft aan boeren en aan de inheemse bevolking -die zeer actief zijn geweest in de protest beweging, o.a. in de plaats waarvan verzoeker afkomstig is- is het zeer aannemelijk dat verzoeker beschouwd wordt als een soort "beïnvloeder"; iemand die de boeren van de gemeenschappen in en rond Totogalpa heeft beïnvloed om hun rechten ten opzichte van de regering te laten gelden, om de acties van de autoriteiten te bekritisieren.

We menen dus dat het standpunt van het CGVS volgens hetwelk verzoeker geen activistische leidersrol had genuanceerd dient te worden.

Nu, zelfs als Uw Raad niet van oordeel zou zijn dat verzoeker als hebbende een leidersrol zou beschouwd kunnen worden door de autoriteiten is het niet uitgesloten dat verzoeker vervolgd wordt enkel en alleen op basis van de standpunten die hij geuit heeft (cf. ten opzichte van staatsfunctionarissen) en waaruit duidelijk blijkt dat hij een opposant is tot het regime. Uit het COI Focus blijkt inderdaad de " government has begun persecuting everyone opposing its policies" ,wat betekent dat men niet perse een leidersfiguur dient te zijn om vervolgd te worden.

Verzoeker heeft al, op meerdere gelegenheden, problemen gehad met verschillende staatsfunctionarissen omwille van zijn standpunten. Het feit dat hij die problemen “toevallig” heeft gehad neemt niet uit dat hij op een meer systematisch vervolgd zou kunnen worden in geval van terugkeer naar Nicaragua.

3. Volgens ons is het te meer aannemelijk dat verzoeker een risico op vervolging loopt in geval van terugkeer dat hij afkomstig is uit een familie die duidelijk bestempeld is als tegenstander tot het regime van de President Ortega en de FSLN. Het is niet betwist door het CGVS dat zijn broer, die zeer actief is geweest binnen het FSLN, nu een “uitgesproken opposant” is van het regime. Nadat de partij weigerde dat hij zich als kandidaat burgemeester van Totogalpa voorstelde tijdens de verkiezingen van 2017 scheurde hij zich af van de partij; hij gaf hij een persconferentie waarin hij meedeelde dat hij samen met 500 militanten niet akkoord ging met het verkiezingsproces van de burgemeester. Later verklaarde de huidige burgemeester, [M.L.], op de radiozender Nido de Aves dat de familie uit deserteurs van de partij bestond. Zijn broer werd geïntimideerd en heeft moeten verhuizen.

Het CGVS blijkt echter de situatie van zijn broer te relativeren omdat hij, volgens het CGVS, verder geenszins gehinderd blijkt te worden in zijn dagelijkse activiteiten; zo blijft hij zijn werkzaamheden als advocaat en in de landbouw tot op heden gewoon verder zetten; hij heeft vooralsnog niet te maken met persoonlijke bedreigingen.

De broer van verzoeker heeft een brief opgesteld waarin hij zijn parcours beschrijft, informatie geeft over zijn dagelijkse leven en de bedreigingen die hij heeft gehad en steeds heeft en legt uit waarom hij zijn land (momenteel) niet wenst te verlaten.

In die brief legt hij o.a. uit dat hij bedreigd werd op directe en indirecte, manier door personen gerelateerd aan het regime die hem als verrader beschouwen; dat zijn woning permanent onder toezicht is gehouden zodat men op de hoogte is van zijn bewegingen.

Hij legt verder uit dat hij ook problemen heeft gekend in zijn professionele bezigheid als advocaat omdat hij geboycot is geweest door stadhuizen, waaronder het stadhuis van Totogalpa, en andere staatsinstellingen die potentiële cliënten hebben ontgeraden zijn diensten te gebruiken, waardoor zijn cliënteel verminderd heeft. Uit zijn getuigenis blijkt duidelijk dat de broer van verzoeker wel gehinderd wordt in zijn dagelijkse activiteiten.

Hij vertelt ook dat hij momenteel steun geeft aan de politieke oppositie en dat hij het ontwerp heeft de politieke oppositie in Totogalpa en zijn departement te leiden; daaruit blijkt dat zijn broer vastbesloten is om iets voor zijn land en tegen het huidige regime te doen ondanks de risico's die daarmee gepaard zijn.

Uit de objectieve informatie (COI Focus Nicaragua) blijkt dat niet alleen mensen die als opposanten beschouwd worden geïdentificeerd worden door de autoriteiten (en de paramilitairen) maar dat ook hun familieleden risico's lopen; dat blijkt o.a uit de volgende delen van het COI:

“The working visit paid to Costa Rica by IACHR observers enabled them to register that “from mid-April to mid-October 20 /8, the people who have been forced to migrate from Nicaragua to seek international protection in Costa Rica are mostly students who participated in the demonstrations and protests; human rights defenders and leaders of social movements; peasants; people who have contributed to and supported demonstrators through the provision of food, safe houses and medical assistance; as well as doctors, journalists, and former military and police officers who have refused to participate in repressive acts ordered by the government. (...) These people have been the object of attacks and threats, and their families have been harassed. (COI Focus Nicaragua p.14) (we onderlijnen)

In light of this scenario, while on the aforementioned working visit the IACHR issued a series of precautionary measures to protect the integrity of a number of young members of the student movement — as well as their relatives - at risk of undergoing reprisals or persecution by the authorities, as they were being threatened and harassed (COI Focus Nicaragua, p. 16) (...)

Op 30 september 2019 werd een vrouw vermoord door een persoon gerelateerd aan de parapolitie in Mafagalpa twee weken nadat het huis van haar stiefouders gemarkeerd werd met het woord “Plomo”. “Plomo” wordt geschreven op de huizen van personen die beschouwd worden als opposanten tot het regime.

Een ander voorbeeld van het feit dat niet alleen opposanten maar ook hun familieleden vervolgd worden betreft het geval van het sociale activist [Y.M.] (eveneens afkomstig uit het departement Matagalpa)

waarvan de vader, die een militante werd van de FSLN, afgezonderd werd en maandenlang opgesloten zat en waarvan de tante de vergunning om haar apotheek uit te baten verloor.

4. Op basis, enerzijds, van de objectieve informatie betreffende de situatie op vlak van mensenrechten in Nicaragua en de repressie waarvan de opposanten tot het regime het slachtoffer zijn en, anderzijds, de onbetwiste informatie met betrekking tot het profiel van verzoeker en van zijn broer (en zijn moeder) menen we dat verzoeker een risico loopt vervolgd te worden omwille van zijn politieke opinie en/of de politieke opinie van zijn broer door de autoriteiten en de paramilitairen in geval van terugkeer naar Nicaragua.”

Verzoeker vraagt in hoofddorde hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, en in uiterst ondergeschikte het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.2. Verzoeker voegt ter ondersteuning van zijn verzoekschrift een brief toe, opgesteld door zijn broer J.L.R.L. op 12 oktober 2019.

3. Aanvullende nota

Verzoeker maakt ter terechtzitting overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet twee aanvullende nota's over, zonder datum.

Middels de ene aanvullende nota maakt verzoeker volgende stukken over:

- stuk 1: een vertaling in het Nederlands van de brief opgesteld door zijn broer;
- stuk 2: een persartikel "*Opositores de Totogalpa logran reunirse con dirigentes de la UNAB*" van Radio Corporacion van 29 februari 2020;
- stuk 3: een lijst van de leiders van de UNAB-*Alianza Civica* in de gemeente Totogalpa;
- stuk 4: een persartikel "*UNAB reporta 401 ataques a opositores en 24 días en Nicaragua*" van 24 september 2020;
- stuk 5: het persartikel "*Ortega Supporters Injure Two Journalists in Nicaragua*" van 12 oktober 2020;
- stuk 6: een perscommuniqué van Human Rights Watch "*Nicaragua: Ortega Tightening Authoritarian Grip*" van 8 oktober 2020;
- stuk 7: de COI Focus "*Nicaragua – Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*" van 3 april 2020.

Middels de andere aanvullende nota brengt verzoeker de volgende stukken bij :

- stuk 1: een rapport "*Nicaragua – Events in 2019*" van Human Rights Watch van 2020;
- stuk 2: een artikel "*Nicaraguan authorities' repression of activists, human rights defenders, and journalists intensifies*" van FIDH van 21 september 2020;
- stuk 3: een European Parliament resolution on the 'Foreign Agents' Law in Nicaragua (2020/2814 (RSP)) van 7 oktober 2020;
- stuk 4: een persartikel "*Parlamento de Nicaragua aprueba Ley 'agentos extranjeros'*" van La Tribuna van 15 oktober 2020.

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1. Verzoeker verklaart dat hij bij een terugkeer naar Nicaragua zal worden beschouwd als terrorist omdat hij ervan verdacht wordt de barricades van de boeren te hebben geholpen en vreest te worden vermoord door paramilitairen.

4.2. De commissaris-generaal besluit op basis van verzoekers verklaringen dat in zijnen hoofde niet kan worden besloten tot een gegronde vrees voor vervolging. Hij stelt immers vast dat (i) aan verzoeker hooguit een politiek geïnspireerd vrijwilligersengagement kan worden toegeschreven en geenszins een doorgedreven activistische leidersrol, (ii) daar verzoeker zijn profiel als leidinggevend figuur en vooraanstaand criticaster van het Nicaraguaanse regime niet kan onderschrijven, het evenmin overtuigt dat hij plots een telefoonoproep krijgt van J.D., die hij voordien slechts beschouwde als een gewone kennis, waarbij zij hem ervan beschuldigt de barricades met wapens en financiële middelen te hebben gesteund en een levensbedreiging uit, (iii) verzoekers vrees voornamelijk is gebaseerd op de activiteiten van zijn moeder en zijn broer, en (iv) gelet op het feit dat zijn broer noch zijn moeder klaarblijkelijk actueel een vrees ervaren of worden gehinderd bij dagdagelijkse activiteiten, in verzoekers persoon-

lijken hoofde geenszins kan worden besloten tot een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bepaald onder de Conventie van Genève.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen.

Na lezing van het administratief dossier, stelt de Raad vast dat deze bevindingen van de commissaris-generaal met betrekking tot het vluchtrelaas, zoals uitgebreid weergegeven in de motieven van de bestreden beslissing, steun vinden in het administratief dossier, betrekking hebben op de kern van het vluchtrelaas alsook pertinent en correct zijn.

4.3. Verzoeker haalt in zijn verzoekschrift de COI Focus "*Nicaragua*" van december 2018 aan, het UNHCR artikel "*Des professionnels nicaraguayens fuient au Costa Rica en quête de sécurité*", en een persartikel uit de krant La Prensa. In zijn twee aanvullende nota's voegt verzoeker verdere stukken toe over de huidige politieke situatie in Nicaragua, de situatie op het vlak van mensenrechten(schendingen), de recente adoptie van de 'Law for Regulation of Foreign Agents', het autoritaire beleid van president Ortega en een nieuw wetsvoorstel over 'cybercrime'

Hij leidt daaruit af dat iedereen die het regime bekritiseert wordt vervolgd en dat mensen omwille van hun profiel een risico lopen te worden beschouwd als opposant. Hij meent verder dat hieruit blijkt dat de repressie niet alleen is gericht op demonstranten maar ook op iedereen die ervan werd verdacht met hen te helpen of zelfs met hen mee te voelen. Verzoeker wijst erop dat boeren een belangrijke rol hebben gespeeld in de protestbeweging en dat leden van de boerenbeweging en inheemse gemeenschappen worden vervolgd. Activisten en opposanten worden geïsoleerd en de overheden zijn vastbesloten om afwijkende stemmen te elimineren, aldus verzoeker. Ten slotte benadrukt verzoeker dat het CGVS zelf erkent dat in Nicaragua op grote schaal mensenrechtenschendingen worden gepleegd, dat het geweld wijdverspreid is en wordt gepleegd door de politiediensten en paramilitairen, en dat repressie, het gewelddadig neerslaan van protesten en verwijderen van wegblokkades evenals arbitraire arrestaties veelvoorkomend zijn.

Na lezing van de voorliggende landeninformatie beaamt de Raad dat de toestand in Nicaragua problematisch is en dat de daar heersende repressie in sterke mate is toegenomen. Verzoeker verwijst aldus terecht naar deze algemene landenrapporten. Niettemin gaat hij eraan voorbij dat een dergelijke verwijzing naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten in casu niet volstaat om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd, vervolgd of geïsoleerd. Uit het geheel van de voorliggende landeninformatie blijkt immers niet dat er sprake is van een systematische vervolging van elke persoon die enigszins kritiek uit op het regime, die demonstreert, of die sympathiseert met de opposanten.

Indien de repressie in sterke mate is toegenomen, dan zijn het vooral personen met een specifiek profiel die in de aandacht komen van de Nicaraguaanse overheden. Dit betreffen voornamelijk personen die door hun handelingen bekend raken en in het vizier komen van de overheden, zoals jongeren en studenten die deelnemen aan de protesten, in het bijzonder zij die tot militante studentenbewegingen behoren, leraren die weigeren deel te nemen aan pro-regeringsdemonstraties of die hun oppositie tegen de regering uiten, gezondheidswerkers die medische zorg bieden aan betogers, voormalig militair personeel dat weigert toe te treden tot paramilitaire groeperingen, mensenrechtenverdedigers, journalisten die berichten over de protesten, leden van de Katholieke kerk die bemiddelen in het conflict, boeren die hun oppositie tegen de regering uiten, zoals leden van de Boerenbewegingen en militanten, vrouwen in hun rol als moeder van betogers en mensenrechtenverdedigers, kinderen en adolescenten, en tegenstanders van het regime van Ortega (COI Focus "*Nicaragua*", december 2018, p. 14-28).

Noch het CGVS noch de Raad betwisten aldus dat in de heersende Nicaraguaanse context burgers met een welbepaald profiel kunnen worden vervolgd of geïsoleerd. Uit de voorliggende landeninformatie blijkt evenwel dat het risico op vervolging afhankelijk is van de individuele omstandigheden. Een loutere verwijzing naar een risicoprofiel volstaat dan ook niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. De beoordeling van het risico op vervolging is immers afhankelijk van verzoekers individuele omstandigheden. Verzoeker moet aldus concrete, op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreiken waaruit kan blijken dat hij persoonlijk omwille van zijn profiel dreigt te worden geïsoleerd of vervolgd bij een terugkeer naar Nicaragua. Uit wat hierna volgt, zal blijken dat verzoeker hier niet in slaagt.

4.4. Vooreerst merkt de Raad, na lezing van het administratief dossier en in navolging van de commissaris-generaal, op dat verzoekers verklaringen omtrent zijn profiel als leidersfiguur ernstig dienen te worden genuanceerd. Verzoeker stelt dan wel dat hij kritiek uitlet op het regime en de politieke

leiders, doch uit zijn verklaringen kan geenszins worden geconcludeerd dat hij werd beschouwd als een activist tegen het regime.

Noch het CGVS noch de Raad betwisten dat verzoeker heeft gewerkt voor de organisaties PICTAC en CPICH die zich inzetten voor de inheemse bevolking. Echter, wat betreft verzoekers activiteiten voor de inheemse bevolking, kan uit de attesten en zijn verklaringen worden opgemaakt dat hij voornamelijk een adviserende rol uitoefende en vanuit zijn expertise als ingenieur de inheemse bevolking leerde hoe ze landbouwpraktijken en woningen konden optimaliseren (AD CGVS, stuk 18, map met documenten, document 7; stuk 11, notities persoonlijk onderhoud 20 november 2018, p. 20-21). Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift dat hij heeft deelgenomen aan projecten die duidelijk geëngageerd waren en tijdens dewelke hij individuele contacten heeft gehad met boeren en met de inheemse bevolking met de bedoeling hen te adviseren maar ook hen aan te moedigen hun rechten te verdedigen. Met dit betoog maakt verzoeker evenwel niet aannemelijk dat hij in het publieke debat optrad als voorvechter van de boerenrechten. Hij hielp de boeren veeleer op individuele wijze en benaderde hen rechtstreeks in hun huizen (AD CGVS, stuk 11, notities persoonlijk onderhoud 20 november 2018, p. 20). Hij sprak zelf nooit de massa aan in de openbare daarvoor voorziene ruimtes, de cabildos, zoals zijn broer dat wel deed, maar was daar louter aanwezig als toeschouwer (AD CGVS, stuk 11, notities persoonlijk onderhoud 20 november 2018, p. 10). Verzoekers connecties met boerenprotestanten vloeien bovendien voornamelijk voort uit andere sociale contacten die geenszins politiek geladen zijn, zoals de voetbalclub (AD CGVS, stuk 6, notities persoonlijk onderhoud 25 juni 2019, p. 9-10) of de franciscaanse jeugd (AD CGVS, stuk 11, notities persoonlijk onderhoud 20 november 2018, p. 22). Verzoeker kent geen van de echte leiders van de Boerenbeweging persoonlijk, en kan slechts één naam geven van een leidersfiguur die bij hem in de buurt woont, maar die hij niet rechtstreeks kent (AD CGVS, stuk 6, notities persoonlijk onderhoud 25 juni 2019, p. 13).

Wanneer verzoeker kritiek uitte tegen de staatsfunctionarissen over de situatie van de boeren of over het nepotisme, deed hij dat voornamelijk wanneer hij hen toevallig tegenkwam, op straat of in een of andere openbare ruimte, doch nooit op een georganiseerde, structurele manier (AD CGVS, stuk 11, notities persoonlijk onderhoud 20 november 2018, p. 10). Verzoeker bevestigt dit in het verzoekschrift. Ook verzoekers steun aan de barricades die uit protest werden opgesteld op de straten, blijkt eerder van toevallige aard te zijn. Zo blijkt dat hij zelf nooit deelnam aan de barricades en was hij verder louter aanwezig omdat zijn eigen route werd geblokkeerd (AD CGVS, stuk 6, notities persoonlijk onderhoud 25 juni 2019, p. 9-10). Verzoeker kwam zelf nooit in fysiek contact met de personen die wegversperringen organiseerden (AD CGVS, stuk 6, notities persoonlijk onderhoud 25 juni 2019, p. 10). Bovendien was zijn steun aan de barricades van louter mentale en passieve aard: hij deed niets meer dan, wanneer zijn eigen weg werd versperd, het na te laten om uit te stappen en de barricade te bekritisieren (AD CGVS, stuk 6, notities persoonlijk onderhoud 25 juni 2019, p. 10).

Louter stellen dat niet wordt betwist dat hij wel degelijk steun bood, kan aan de bovenstaande vaststellingen geen afbreuk te doen. Bovendien bevestigt verzoeker in het verzoekschrift dat zijn steun niet zozeer structureel was, maar eerder emotioneel. Dat hij zou kunnen worden gezien als een soort "beïnvloeder" zoals hij poneert in zijn verzoekschrift, maakt hij dan ook geheel niet aannemelijk.

In zoverre verzoekers kritiek en activiteiten kunnen worden beschouwd als activisme, blijkt dat uit wat voorafgaat dat dit activisme tegen het regime in Nicaragua zeer beperkt was.

Hieraan kan worden toegevoegd dat verzoeker ook hier in België geen blijk geeft van een doorgedreven activisme. De commissaris-generaal overweegt op goede gronden als volgt: *"U heeft dan wel deelgenomen aan activiteiten van het Casa Nicaragua (CGVS I p. 13), wat u overigens ook staft met foto's die op Facebook gepubliceerd werden (document 4d en 5in uw administratieve dossier), blijkens uw verklaringen waren deze activiteiten eenmalig, heeft u hier louter aan deelgenomen omdat uw zus een oproep had gezien via Facebook, en bent u sindsdien zelfs niet meer op de hoogte van mogelijke activiteiten georganiseerd door Casa Nicaragua (CGVS II p. 2). In verband met uw posts op Facebook waarin u kritiek uit op het beleid en welke u toevoegde aan uw dossier (document 24 in uw administratieve dossier) dient voorts opgemerkt te worden dat deze posts enkel te zien zijn voor wie met u bevriend is op Facebook en niet op uw openbare profiel. U heeft bijgevolg zelf volledig in de hand wie toegang heeft tot deze publicaties."* Deze beoordeling is pertinent en vind steun in het administratief dossier. De Raad stelt vast dat verzoeker deze beoordeling geheel ongemoeid laat.

Het standpunt van de commissaris-generaal dat verzoeker hooguit een politiek geïnspireerd vrijwilligers-engagement kan worden toegeschreven, doch geenszins een doorgedreven activistische leidersrol, kan dan ook worden bijgetreden. In dit licht is het dan ook weinig aannemelijk dat verzoeker in het vizier van

de staatsfunctionarissen zou kunnen komen te staan, laat staan als terrorist zou kunnen worden beschouwd.

4.5. Omdat verzoeker zijn beweerde profiel als leidinggevend figuur en vooraanstaand criticaster van het Nicaraguaanse regime niet kan hard maken, overtuigt het evenmin dat hij door J.D., iemand die hij voordien slechts beschouwde als een gewone kennis (AD CGVS, stuk 11, notities persoonlijk onderhoud 20 november 2018, p. 24), er plots van werd beschuldigd de barricades met wapens en financiële middelen te hebben gesteund en met de dood wordt bedreigd. De commissaris-generaal merkt hierbij terecht op dat verzoekers verklaring dat hij zijn gsm in het toilet heeft laten vallen en aldus niet meer kon bewijzen dat hij effectief net na zijn vertrek uit Nicaragua door J. was opgebeld (AD CGVS, stuk 11, notities persoonlijk onderhoud 20 november 2018, p. 13), niet overtuigt. De door hem neergelegde screenshot van de Facebookpagina van J.D. (AD CGVS, stuk 18, map met landeninformatie, document 2) voegt hier overigens geen relevante informatie aan toe, daar hieruit enkel kan worden afgeleid dat een zekere J.D. op Facebook aangeeft te zijn tewerkgesteld bij het ministerie van Landbouw, zonder meer.

Daargelaten de vraag of de overige door verzoeker aangehaalde persoonlijke bedreigingen aannemelijk zijn, merkt de commissaris-generaal terecht op dat deze beperkt waren tot indirecte intimidaties, zoals de opmerkingen die M.L. maakte wanneer verzoeker hem voorbijkwam (AD CGVS, stuk 6, notities persoonlijk onderhoud 25 juni 2019, p. 14) en de bezoeken van H.S. in hun huis (AD CGVS, stuk 6, notities persoonlijk onderhoud 25 juni 2019, p. 15), of kaderden in eenmalige hoog oplaaierende discussies, zoals verzoekers aanvaringen met M.S. (AD CGVS, stuk 6, notities persoonlijk onderhoud 25 juni 2019, p. 15). Deze aanvaringen waren nooit van die aard dat zij verzoeker ertoe hebben aangezet het land te ontvluchten, daar hij louter op uitnodiging van zijn zus naar België is gekomen om haar huwelijk bij te wonen (AD CGVS, stuk 11, notities persoonlijk onderhoud 20 november 2018, p. 11), wat overigens al gepland was in december 2017, dus voor zijn laatste aanvaringen met H.S. in april 2018 (AD CGVS, stuk 6, notities persoonlijk onderhoud 25 juni 2019, p. 15). Hieraan kan worden toegevoegd dat verzoeker op het moment van zijn vertrek uit Nicaragua niet de intentie had niet meer terug te keren (AD CGVS, stuk 11, notities persoonlijk onderhoud 20 november 2018, p. 11-12). De commissaris-generaal kan dan ook worden bijgetreden waar hij stelt dat deze door verzoeker aangehaalde incidenten niet volstaan om te besluiten dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft.

4.6. Los van verzoekers eigen en niet overtuigende aantijgingen, dient te worden vastgesteld dat hij zijn vrees tevens baseert op de activiteiten van zijn moeder en zijn broer, die op een meer actieve manier kritiek uitten op het regime van Ortega.

Wat betreft het profiel van zijn moeder als opposant van het regime, motiveert de commissaris-generaal vooreerst dat deze dient te worden gerelativeerd:

“U stelde dat zij een leider is bij de katholieke kerk (CGVS I p. 10) en binnen de katholieke kerkgemeenschap in Totogalpa een coördinerende rol op zich neemt, zoals ook blijkt uit het door u neergelegde attest (document 14 in uw administratieve dossier). Luidens uw verklaringen uitte zij echter zelden rechtstreeks kritiek op het regime, maar bestaat haar kritiek er louter uit dat zij achter de katholieke kerk staat, en is het regime tegen de katholieke kerk (CGVS I p. 11). U voegde hieraan toe dat zij eigenlijk niet echt kritiek uit, maar dat het regime haar steun aan het katholicisme wel beschouwt als kritiek (CGVS I p. 11). Echter, tot op heden continueert uw moeder haar activiteiten (CGVS II p. 16). Ofschoon zij tegenstand krijgt van de viceburgemeester, gaat dit niet verder dan woordelijke beschimpingen en wordt uw moeder hierdoor niet verhinderd om haar functie als overkoepelend coördinatrice van de kerkgemeenschappen verder te zetten, zij het vanuit een andere kerkgemeenschap (CGVS II p. 12). Ook dient onderstreept te worden dat de viceburgemeester zelf deel uitmaakt van de katholieke kerkgemeenschap van Totogalpa (CGVS II p. 12). Er is dan ook geen sprake van een algemene vervolging van alle leden van de katholieke kerk in Nicaragua, blijkens de mogelijkheid voor leden van de katholieke kerk om viceburgemeester te worden. U legde ter staving van de problemen van de overheid met de katholieke kerk een screenshot van een Facebookpost van de krant La Prensa neer, dat stelt dat er aanvallen zijn op de katholieke kerk (document 8e in uw administratieve dossier). Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal, die werd toegevoegd aan uw administratieve dossier, blijkt echter dat deze aanvallen in de eerste plaats gericht zijn op priesters en bisschoppen die zich bovendien openlijk uiten tegen het regime of de opposanten steunen, wat, zoals hierboven uiteengezet is, niet geldt voor uw moeder. Er kan dan ook niet aangenomen worden dat zij als uitgesproken opposant beschouwd wordt.”

Deze motieven worden door verzoeker in zijn verzoekschrift op generlei wijze betwist, laat staan ontkracht zodat deze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Het profiel van verzoekers broer als voormalig actief FS-lid en zijn afscheuring van de partij wordt gestaafd door verschillende door verzoeker neergelegde documenten en aldus niet in twijfel getrokken. De intimidaties van H.S. en anderen tegenover de woning van zijn broer, die verzoeker staaft met een video en verschillende foto's, zijn dan ook in de eerste plaats aan hem gericht, naar aanleiding van zijn afscheuring van de partij. Ofschoon verzoekers broer zich hierdoor genoodzaakt zag te verhuizen naar de woning van zijn moeder, blijkt hij verder geenszins te worden gehinderd in zijn dagelijkse activiteiten. De commissaris-generaal motiveert als volgt: *“Zo blijft hij zijn werkzaamheden als advocaat en in de landbouw tot op heden gewoon verderzetten (CGVS II p. 16). Daarenboven gaan zowel uw broer als uw moeder nog op regelmatige basis het huis waar [O.M.] zich tegenover gepositioneerd heeft bezoeken om te controleren of alles in orde is. Daarbij maakten zij nooit incidenten mee (CGVS II p. 6). Uw broer noch uw moeder kreeg vooralsnog niet te maken met persoonlijke bedreigingen (CGVS II p. 16). Gesteld dat het door u neergelegde facebookbericht van [L.M.] waarin hij verklaart dat de afvalligen van de FS het met bloed zouden bekopen (document 10 e in uw administratieve dossier) effectief aan het adres van uw broer gericht was, dan nog dient opgemerkt te worden dat zijn afscheuring reeds dateert van 2017 en hij tot nader order geen veiligheidsincidenten meemaakte, waardoor niet zonder meer kan aangenomen worden dat [L.M.] zijn bedreigingen op sociale media ook effectief zou omzetten in de praktijk. Gelet op het profiel van uw broer als uitgesproken opposant van het regime, en in het bijzonder gezien de afscheuring van de partij die uw broer teweeggebracht, en daarbij aansluitend gelet op het feit dat hij noch uw moeder klaarblijkelijk actueel een vrees ervaart of gehinderd wordt bij dagdagelijkse activiteiten, kan in uw persoonlijke hoofde geenszins besloten worden tot een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bepaald onder de Conventie van Genève.”*

Verzoeker legt bij zijn verzoekschrift een brief neer, opgesteld door zijn broer J.L.R.L., waarvan hij middels aanvullende nota de vertaling bijbrengt. In deze brief legt verzoekers broer onder meer uit dat hij werd bedreigd door personen gerelateerd aan het regime die hem beschouwen als verrader, dat zijn woning permanent onder toezicht wordt gehouden zodat men op de hoogte is van zijn bewegingen, dat hij ook problemen heeft gekend in zijn professionele bezigheid als advocaat omdat hij werd geboycot door stadhuizen, waaronder het stadhuis van Totogalpa, en andere staatsinstellingen die potentiële cliënten hebben ontraden zijn diensten te gebruiken, waardoor zijn cliënteel werd verminderd omwille van een lastercampagne, en dat hij momenteel steun geeft aan de politieke oppositie, zoals de Unidad Azul en Blanco (hierna: UNAB).

De Raad wijst erop dat, in zoverre daardoor kan worden aangenomen dat verzoekers broer wel wordt gehinderd in zijn dagelijkse activiteiten, de vermelde bedreigingen, waarover overigens zeer vaag bericht wordt, gericht zijn aan zijn broer en niet aan verzoeker zelf. Verzoeker toont hiermee aldus geen persoonlijke vrees voor vervolging aan. Zijn broer vermeldt in de brief het incident met J.D. maar uit wat hierboven werd besproken blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij door J.D. plots werd beschuldigd en met de dood bedreigd. Verder vermeldt zijn broer dat verzoeker beroepsmatig wordt uitgesloten door de sandinistische gemeentebesturen maar verzoeker heeft hier zelf geen melding van gemaakt doorheen zijn gehoren en bovendien verklaarde hij dat hij tot voor zijn vertrek uit Nicaragua werkte als ingenieur bij de organisatie PCHTAC. Verder wijst de Raad erop dat er geen abstractie kan worden gemaakt van het feit dat deze brief niet afkomstig is van een objectieve bron. Deze brief is immers opgesteld door verzoekers broer, die geen onbevooroordeeld perspectief heeft ten opzichte van verzoeker en zijn problemen.

Middels zijn aanvullende nota brengt verzoeker ook persartikelen bij die aantonen dat de leden van de UNAB het risico lopen te worden vervolgd door de autoriteiten of door voorstanders van het huidige regime, zonder te kunnen beschikken over de bescherming van de autoriteiten. Waar deze persartikelen de huidige politieke activiteiten en tewerkstelling van verzoekers broer als directeur van de UNAB bevestigen, blijkt dit niet voor verzoeker die overigens nooit heeft verklaard lid te zijn (geweest) van de UNAB. Met deze persartikelen kan dan ook geen individuele vrees in hoofde van verzoeker zelf worden aangetoond.

In zoverre verzoeker onder verwijzing van de aan het administratief dossier gevoegde COI Focus *“Nicaragua”* van december 2018 en persartikelen aanvoert dat hij omwille van zijn profiel als familielid van een opposant tot een risicogroep behoort, merkt de Raad op dat een loutere verwijzing naar twee voorbeelden van familieleden van opposanten niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Verzoeker brengt, gelet op wat hierboven werd besproken, in deze stand van zaken geen concrete aanwijzingen bij waaruit blijkt dat hij, louter omwille van zijn familieband met zijn broer of moeder, zou worden vervolgd of gevisieerd door de Nicaraguaanse overheden.

4.7. De overige door verzoeker voorgelegde documenten vermogen geen afbreuk te doen aan het voorgaande. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing waar de commissaris-generaal deze documenten correct beoordeelt als volgt:

“De overige door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande argumentering kunnen weerleggen. Uw paspoort bevestigt louter uw identiteit en nationaliteit. Uw lidkaart van FS staft uw voormalig lidmaatschap. De foto’s van u op de landbouwgronden in Nicaragua staven uw werkzaamheden aldaar en de foto’s van bij de franciscaanse gemeenschap en het voetbalteam onderschrijven uw engagement. De identiteitskaart van uw moeder en uw vader staven hun identiteit en afkomst. Het diploma van uw moeder staft haar opleidingsniveau en de werkattesten van uw vader bevestigen zijn werkervaring. De identiteitskaarten van u zussen en uw schoonbroer hier in België onderschrijven hun identiteit en verblijfstitel in België. De eigendomsakte van het huis van uw moeder bevestigt dat zij eigenaar is van een huis in de buurt van de plaats waar [O.M.] en anderen zich verzameld hebben om uw broer te beschimpen. Geen van voorgaande feiten wordt echter in twijfel getrokken. Uw Curriculum Vitae bevat een door u zelf opgesteld overzicht van uw werkervaring, wat geen relevante bijdrage vorm voor de beoordeling van uw verzoek.

Voorts legde u allerlei screenshots neer van berichten die vaak ongedateerd zijn en bovendien slechts koppen of inleidingen van artikels bevatten. Deze artikelen betreffen informatie over de paramilitaire operaties in uw buurt en de vervolging van de Nicaraguaanse autoriteiten van mensenrechtenactivisten (CGVS I p. 13). Er dient te worden opgemerkt dat u uw profiel als leidinggevend figuur en vooraanstaand criticaster van het Nicaraguaanse regime niet aannemelijk heeft gemaakt. De artikelen zijn bovendien algemeen van aard en hebben geen betrekking op u persoonlijk (CGVS II p. 7). In verband met het artikel waar in Ortega Costa Rica opdraagt om een lijst af te leveren met de namen van personen die asiel hebben aangevraagd, dient onderlijnd te worden dat, gelet op het vertrouwelijke karakter van een verzoek op internationale bescherming, de Costa Ricaanse autoriteiten aangeven geen dergelijke lijst te zullen opstellen. Ook uw eigen verzoek om internationale bescherming ingediend bij de Belgische autoriteiten geniet dezelfde vertrouwelijkheid. De foto’s en artikelen betreffende de barricades waarvan u beweert valselijk beschuldigd te zijn, bewijzen enkel dat deze barricades effectief plaatsgevonden hebben, doch kunnen op geen enkele manier een link met u persoonlijk aantonen. Het is immers aan u om in concreto en in uw specifieke geval aan te tonen dat er, in het licht van deze informatie en van de aangebrachte feiten, wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat, quod non in casu. Ook de verschillende screenshots die u neerlegt van de facebookpagina’s van [H.S.] en [O.M.], [L.M.] en [M.S.] hebben geen toegevoegde waarde voor de beoordeling van uw verzoek. Uit hun facebookpagina’s valt immers niets meer af te leiden dan hun bestaan en hun overheidsfunctie of associatie met de paramilitairen”

4.8. Samengevat, besluit de Raad dat niet wordt betwist dat verzoeker heeft gewerkt voor de organisaties PICTAC en CPICH die zich inzetten voor de inheemse bevolking en hij de broer is van een opposant van het regime. Evenwel is hoger gebleken dat in zoverre kan worden aangenomen dat verzoeker blijkt geeft van enig activisme tegen het regime in Nicaragua, dit activisme zeer beperkt was. Verzoeker was zelf ook nooit lid van de boerenbeweging noch heeft hij actief deelgenomen aan de barricades. Verder blijkt niet dat verzoeker omwille van wat hooguit een politiek geïnspireerd vrijwilligersengagement is, in het vizier van de Nicaraguaanse overheden zou kunnen komen te staan, laat staan als terrorist zou kunnen worden beschouwd. Verzoeker slaagt er niet in aannemelijk te maken dat hij door J.C. werd beschuldigd de barricades met wapens en geld te hebben gesteund of met de dood werd bedreigd. De overige door verzoeker aangehaalde incidenten, voor zover aannemelijk, blijken niet zwaarwichtig genoeg om te getuigen van een gegronde vrees voor vervolging. Ten slotte zijn er geen concrete aanwijzingen waaruit blijkt dat hij louter omwille van zijn familieband met zijn broer, zou worden vervolgd of gevisieerd door de Nicaraguaanse overheden of paramilitairen.

Verzoeker komt voor het overige niet verder dan het louter herhalen van en volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor zijn leven en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermag de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten.

4.9. In zijn aanvullende nota voert verzoeker onder verwijzing naar de COI Focus “Nicaragua – Le traitement réservé pas les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays” van 3 april 2020 nog aan dat terugkeerders, zeker degene die een specifiek profiel vertonen, vervolgd zouden kunnen worden door de autoriteiten.

Op basis van de voorliggende landeninformatie kan echter niet worden aangenomen dat er sprake is van een bewust en systematisch beleid waarbij iedere Nicaraguaan die terugkeert naar Nicaragua louter omwille van zijn verblijf in het buitenland of omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming, het risico loopt te worden blootgesteld aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Noch de Belgische autoriteiten noch internationale organisaties zoals de IOM verstrekken aan de Nicaraguaanse autoriteiten informatie over enig verzoek om internationale bescherming in België. Evenmin blijkt dat een louter verzoek om internationale bescherming in het buitenland of een louter (langdurig) verblijf in het buitenland in Nicaragua strafbaar of problematisch is.

De Raad betwist niet dat verzoeker bij een terugkeer mogelijk zal worden gescreend en al dan niet grondig ondervraagd over zijn activiteiten in het buitenland, de redenen waarom en de wijze waarop hij Nicaragua heeft verlaten, dan wel er naar terugkeert. Daarbij kan ook worden geverifieerd of de terugkerende Nicaraguaan niet betrokken is in een lopende juridische procedure. Echter, het loutere feit dat terugkerende afgewezen verzoekers bij binnenkomst in Nicaragua mogelijk worden ondervraagd kan op zich bezwaarlijk leiden tot het besluit dat er in verzoekers hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden aangenomen.

Problemen stellen zich hierbij volgens verschillende geraadpleegde bronnen enkel voor personen met een welbepaald politiek profiel (en ook voor personen die in de Verenigde Staten in de gevangenis hebben gezeten).

Gelet op het voorgaande kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere Nicaraguaan die vanuit het buitenland terugkeert naar Nicaragua enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde verzoeker om internationale bescherming is een risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging of ernstige schade.

De behandeling die een afgewezen verzoeker bij een terugkeer naar Nicaragua te beurt kan vallen, hangt dan ook af van zijn individuele omstandigheden. Het volstaat bijgevolg niet om te verwijzen naar algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Dit moet in concreto worden aangetoond. Verzoeker slaagt hier niet in.

Uit wat hierboven werd besproken blijkt dat niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Nicaraguaanse autoriteiten of de paramilitairen stond.

Het feit dat hij een periode in België heeft verbleven, resulteert als dusdanig ook niet in bijzondere kenmerken waardoor hij door hen bij terugkeer geviseerd of vervolgd zou worden.

Het geheel van diens individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in Nicaragua, besluit de Raad dat verzoeker nalaat concreet aannemelijk te maken dat hij ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar Nicaragua, louter omwille van het feit dat hij in het buitenland heeft verbleven en (gedwongen) moet terugkeren naar zijn land van herkomst.

4.10. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.1. Gelet op het gegeven dat zijn vluchtrelaas en vluchtmotieven niet voldoende aannemelijk werden gemaakt, kan verzoeker zich hier niet langer op steunen om aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviseerd.

5.2. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd als volgt:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Nicaragua van december 2018, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/country_of_origin_report_nicaragua_20181220.pdf) blijkt dat Nicaragua zich in een diepe socio-politieke crisis bevindt. Er worden op grote schaal mensenrechtenschendingen gepleegd door de overheid. Het geweld in Nicaragua is wijdverspreid en wordt gepleegd door de politiediensten en paramilitaire groeperingen. Repressie, het gewelddadig neerslaan van protesten en verwijderen van wegblokkades evenals arbitraire arrestaties zijn veelvoorkomende fenomenen in Nicaragua. Hierbij worden burgers met een welbepaald profiel gevisieerd. Dit type geweld is in wezen doelgericht van aard, en heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet doch houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bovendien kadert dit geweld niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Hoewel de situatie in Nicaragua zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in Nicaragua sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Nicaragua een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

Verzoeker brengt zelf geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit verkeerde conclusies heeft getrokken.

5.3. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker tweemaal werd gehoord op het CGVS. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend twintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES